

LANX
SATURA

Kongen er død!

**Satirisk studentavis
Åpenbart**

Innhold

- 03** Redaktørens hjørne // **Kongen er død!**
- 04** Styret // **Viktige fjes**
- 05** Skribenter // **Bidragstere**
- 07** Arbeid // **Nye stillinger**
- 08** Artikkel // **Bli sjefsredaktør**
- 10** Øl test // **Test av Sommerøl**
- 15** Andmeldelse // **En andmeldelse av "Tøm havet, finn Solen"**
- 18** Dødsannonse // **En liten hilsen til en god venn**
- 19** Andmeldelse // **Å se Noen Genesis Evangelion med onkel Thorjort**
- 23** Quizz // **Litt å bryne seg på!**
- 24** Horoskop/ / **Horoskop for november**
- 26** Artikkel // **En keiser i eksil**
- 28** Artikkel // **Selvironisk meta-artikkel**
- 30** Artikkel // **Hjelp! Jer er fanget i dagen..**

Kontakt

lanxsaturauio@gmail.com
facebook.com/LanxSaturaUiO

Annonsesalg

lanxsaturauio@gmail.com

Trykk

Bryn Trykkservice AS

Lanx vol3 - 2019
Årgang 2
Opplag: 700

Finansiert med støtte fra Kulturstyret ved Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO).

**VELFERDSTINGET I
OSLO OG AKERSHUS**
KULTURSTYRET

Bakside er fotografert av Scarlett DeBont.

Kongen er død

- lenge leve kongen!

Jonas Messel Larsen

Endelig har det skjedd, det som ikke bare UiOs, men hele Norges samlede studentmiljø har lengtet etter i over et år: Anders er ute av sjefsstolen. Gjennom en kombinasjon av tålmodighet, kløkt, mot, pluss det litt heldige faktum at tidligere sjefsredaktør tilfeldigvis har dratt på utveksling, har jeg nå overtatt roret og skal stødig styre Lanx Satura skuta mot varmere og om mulig enda mer satiriske farvann. Etter to semester med overveldende middelmådighet, en konsekvens av nevnte tidligere sjefsredaktørs motvilje til å benytte app-baserte metoder for å endre sin sivilstatus, blir det nå andre boller. Samme gamle, nå med enda mer satire.

Følgende forbedringer fra tidligere nummer er allerede på plass: Vi har fått oss egen grafisk ansvarlig (stoor SO til Natalie <3), som skåner dere fra å måtte lese en satireavis med layout laget i Paint. Vi har skamløst omfavnet forbrukerjournalistikken, som tydeligvis er eneste måte å overleve økonomisk på i dagens mediebilde. Vi har ikke bare én, men to kulturannonser, som betyr at veien til målet vårt om å bli akseptert som en samfunnsbærende kulturinstitusjon er blitt betydeligere kortere. Natt og Dag, dere er herved advart.

Herifra går det bare oppover. Det finnes ingen grenser for hva vi kan oppnå så lenge vi står sammen, (og har finansiell støtte fra SiO og Kulturstyret i ryggen). Jeg kan derfor allerede komme med følgende løfter som snart vil bli innfridd. Neste utgave skal bli dobbelt så stor, og vi skal få Universitas til å betale for den. Vi skal kjøpe opp NHST Media Group, døpe om DN til Gårsdagens Næringsliv, og legge ned Morgenbladet (hvis ikke storkapitalen har rukket å gjøre det allerede). Vi skal ta over Studentparlamentet, samle makta i vårt eget parti, og bare vedta politikk for å fremme mer guttastemning og økonomisk støtte til mer eller mindre hardtarbeidende satirikere.

La det altså ikke være noen tvil: Fremskrittet og fremtiden er ankommet. Klimakrise, Trump og Brexit er bare midlertidig bakgrunnsstøy som snart vil være lagt bak oss. Dermed er bare å sette seg på vindusplass, felle seteryggen bakover, og nyte siste nummer av ditt favoritt satiriske studentmagasin. Det nye lederskapet er på plass.

Foto av Mina Kolstad

PS: Og til deg Kristian: Her er endelig artikkelen din. Det er en ny sheriff i byen. Vel bekomme.

Styret

**Anders Svartberg /
Sjefsredaktør /**

En gang i tida var Anders sjefsredaktør i Norges kanskje mest anerkjente, satiriske studentmagasin. Nå sklir han dag for dag lenger ned i en ironisk, cowboy-inspirert tilværelse som redneck i den amerikanske delstaten med størst sannsynlighet for å dø som tilfeldig offer i en drive-by skyting. How the times have changed.

**Jonas Messel Larsen /
Ansvarlig redaktør /**

Kongen er død, leve kongen. Eller, kongen er ikke død da, han er på utveksling, men så har da aldri Jonas latt mangelen på en død kropp hemme hans lyster heller. Nei, i denne utgaven av Lanx er det nemlig Jonas som skal bringe satiren tilbake fra de døde. Dette har han heldigvis masse erfaring med, jf. antall samtaler på U1 i år han har gjenopplivet med «Har du hørt at jeg driver en avis eller?».

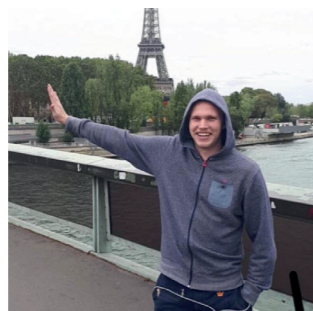
**Mina Kolstad /
PR-ansvarlig /**

Forrige PR-ansvarlig lot oss ta bildene før han selv la de ut på Instaen vår, og innkasserte all ære for seg selv. Mina derimot er så ydmyk at hun ikke engang legger ut bilder. Også kommer hun faktisk på lanseringsfest. Det kaller jeg en oppgradering.

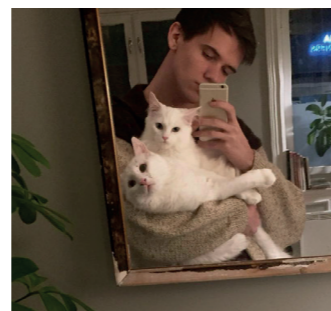
**Sofie Kvalsund-Grødahl/
Quizmaster /**

Vår faste quizmaster som hoster opp quiz raskere enn redaktør rekker å spørre, og som dermed har funnet en utmerket måte å unngå ytterligere ansvar på. Vår alles egen vandrende nynorskkvote har nå dratt på utveksling til det store utland, og befinner seg i et land mest kjent for øl, sjokolade og vafler. Ta vare på deg selv!

**Gerhard Gregersen Seland /
Assisterende redaktør /**

Da Gerhard har overtatt min tidligere stilling som nestleder hadde jeg store forventninger. Det er gledelig å se at han har videreført de gode tradisjonene jeg innstiftet, som å kompensere for et avslappet forhold til deadline med å stille som moralsk støtte. Noe han bestandig gjør, så lenge han slipper å bli våt på knærne.

**Karl Bakke Nordlie /
Økonomiansvarlig /**

Forrige ansvarlig redaktør pleide å benytte denne plassen til å rakke ned på Karls seksualitet, hans tidvis ulykkelige samboerskap med to katter og hans evige kamp for å slippe unna stillingen som økonomiansvarlig. Jeg derimot velger å si: Karl er en kompetent mann. Så lenge han ikke arrangerer Intertur. Slik skal det gjøres.

Skribenter og andre folk

**Sivert Kristiansen /
Skribent /**

Sivert har fått veldig positiv omtale på disse sidene i tidligere utgaver. Så bra omtale at jeg mistenker at det må ligge en kompromiterende dansevideo eller noen ubetalte reiseregninger bak. Av frykt for at han kan ha kontakter til Røkke velger jeg dog å ikke forfølge saken videre.

**Philip A. Johannesborg /
Skribent /**

Basert på svarresponsen jeg har fått fra Philip er jeg ikke helt sikker på om han eksisterer. Kanskje han er et satirisk spøkelse som hjem søker overarbeidede sjefsredaktører? Les videre for å finne ut.

**Kristian Bakke Kilde /
Skribent /**

Kristian er en hardtarbeidende kar med nok kreativt utbytte til å forsyne både oss og Radio Nova med satirisk innhold av høy kvalitet. Det fordrer selvfølgelig at ansvarlig redaktør husker å publisere teksten hans.

**Nathalie Kulsrud /
Grafisk ansvarlig /**

Hvis du klarte å kjempe deg gjennom tårene og latteren til nest siste side av forrige nummer så husker du kanskje vårt på ingen måte desperate rop om hjelp etter en grafisk ansvarlig. Vel, hjelpen er ankommet. Vi er evig takknemlige.

**Elise Agdestein
Fotograf**

Elise: Lanx Saturas stolte fotograf bidrar nok en gang med sitt fotografiske nærvær og positive innstilling. Dette semesteret har hun også husket å ta med kamera, enda et tegn på denne stolte satireavisas oppadgående formkurve.

**Korrektursjef /
Fredrik Schulstock /**

Er det én ting jeg har lært som ansvarlig redaktør så er at det er tre ting Lanx Satura medlemmer ikke kan fordra: Leverer innen tid, møte opp på Generalforsamling og beherske grunnleggende rettskrivning. Fredrik står der andre faller, og får her sin rettmessige dose skryt av det nye lederskapet.

**Aksel X. Rustad/
Illustratør/**

Aksel X. Rustad: Vi har allerede en delstidsillustratør i bladet i form av vår PR-ansvarlig Mina, men til denne utgaven har vi også fått inn en heltidsillustratør i form av Aksel. Neste semester blir det lanseringsfest på Nasjonal-museet på Fredriksen-søstrenes regning.

LANX

SATURA

Du kan finne alt av siste nytt angående din favorittsatiriske studentavis på følgende sosiale medier

Her får du alt av annonseringer, behind the scenes og mer!
Som man tydeligvis må gjøre nå om dagen.

/LanxSaturaUiO

@lanxsaturauio

Nye stillinger

Skrevet av Jonas Messel Larsen

Som en studentavis med heller beskjedne, noen vil si fraværende, annonseinntekter, er vi avhengig av støtte via offentlige midler for å gi dere den dagsferske satiren som får dere gjennom studiehverdagen. Disse pengene kommer fra skattebetalerne, folk med faktiske jobber som involverer å stå opp før klokken 10 og faktisk utføre et arbeid. (Vet, det er fremmed for oss også). Siden vi er oss dette privilegium bevisst, og er et økonomisk styringsansvarlig tidsskrift, lar vi oss inspirere av regjeringen, og vil gi dere mer satire for hver skattekrone. Akkurat som Finansdepartementet, så mener vi at den beste måten å øke dette samfunnsøkonomiske overskuddet er ved å ansette flere direktører, eller i vårt tilfelle, nye redaksjonsstillinger. Det er derfor en stor glede for oss å kunne annonsere følgende ledige stillinger i styret til Lanx Satura:

Kommunikasjonsansvarlig

«Når kommer neste nummer av Gutta-magasinet ut?», har vi blitt spurt ved flere, og ikke alltid edrue, anledninger. Misforstå oss feil, guttastemningen vil alltid ligge vårt hjerte nært, men vi driver også med satire som ikke er direkte relatert til guttastemning. Vi er riktignok ikke helt sikre på hva dette er, men det blir din jobb som kommunikasjonsansvarlig å kommunisere dette.

Konseptansvarlig

Lanx Satura er allerede et ganske vagt, utydelig navn, men vi har vyer om at det kan gjøres enda vagere og utydeligere. Vi søker derfor etter en person som kan hjelpe oss med å fjerne all identitet og lojalitet våre kunder lesere har til vår nåværende merkevare, og ta oss med inn i fremtiden. Evne til å holde kleine Power Point presentasjoner, tape statlige anbudskonkurranser og ha kontakter i Snøhetta er et pluss.

Sannhetsansvarlig

Det verserer en del rykter om at det før pleide å være en annen reiseleder i det satiriske charterfølget vi kjenner som Lanx Satura. Hen gikk visstnok under navnet DJ SwagBjörg, likte å henge med gutta og å skrive krampeaktige, selvironiske meta-artikler av under middels kvalitet. På ordre fra vår leder og formann har redaksjonen fått i oppgave å utstede en sannhetskommissjon, som skal få sannheten fram i lyset, og fjerne alle falske nyheter om at dette individet noen gang har eksistert. Krig er fred, falskhet er sannhet, og din lysende framtid i partiet avisa er bare en kort søknad unna.

#metoo-ansvarlig

Guttastemningen kom litt ut av kontroll...

Alle søknader sendes inn på epost til densatireavisa@lattisdomenenavn.com

Bli sjefsredaktør

- få orden på livet ditt.....

Før jeg ble sjefsredaktør var livet ganske røft.

Jeg satt mest alene hjemme, sleit med et ukontrollert rusproblem, hadde ingen venner og klarte ikke å logge inn i Canvas. Nå, som jeg er blitt sjefsredaktør, er hver dag en altoppslukende, berusende lykkeopplevelse. Det kan det bli for deg også! Her er mine beste tips til hvordan DU kan heve livskvaliteten din ved å bli sjefsredaktør i et nisjeorientert, satirisk studentmagasin!

Trumfkortet som redder enhver date.

Jenter liker interessante gutter. Eller, for å være mer presis: Jenter liker kjekke gutter. Har du ikke vunnet i livets genetiske lotteri, vel, da må du kompensere ved å gjøre noe annet. Så når du på mirakuløst vis faktisk har funnet deg en date, og øyeblikket unektelig kommer, antageligvis såpass tidlig på kvelden at du ikke har rukket å drikke på deg en personlighet enda, og det uunngåelige spørsmålet: «Så hva driver du med da?» kommer, ja da har du trumfkortet klart. I stedet for å synke ned i dagens tredje eksistensielle krise eller komme med standardsvaret om at du studerer noe som mest sannsynlig ikke vil gi deg jobb, så svarer du: «Jeg er sjefsredaktør!» Etter dette er det eneste du trenger å bekymre deg for om kondomene i nattbordskuffen din er innenfor utløpsdato.

Overbevis familien din at du faktisk gjør noe med livet ditt.

For vår besteforeldregenerasjon var det å gå på universitetet forbeholdt eliten, og mange av dem reagerer dermed fortsatt med en følelse av stolthet når du sier at du tilbringer dagene med å utdanne deg ved en av landets mest respekterte utdanningsinstitusjoner. Dessverre begynner det å bli en stund siden du startet, og noen i familien begynner snart å lure på hva det er du konkret får ut av denne utdannelsen din. Da svarene 'tidlig leverskade og 'gjenkjennende nikk fra de ansatte på Sex og samfunn' neppe er det de ønsker å høre, så svarer du at du faktisk er sjefsredaktør i et anerkjent (red. anm: virkelig?) studentmagasin. Kanskje grandtante Turid ikke stryker deg fra testamentet allikevel.

” Sjefsredaktør er ikke bare en, foreløpig ubetalt, stilling og et ansvar, det er også en mulighet. En mulighet til å fikse opp i alle de små og store problemene du møter i hverdagen. Det kan nesten kalles en livsstil.”

Foto av Elise Agdestein
Illustrasjon av Nathalie Kulsrud

Få masse nye følgere – garantert ikke russiske bots!

Du, som alle andre, baserer din følelse av selvverd på anerkjennelse fra andre mennesker. For å styrke denne følelsen, og som en bieffekt tjene ufattelige mye penger på folks evne til å trykke akseptert uten å lese betingelsene, har noen smarte folk funnet opp noe som heter sosiale medier. Tommelfingerregelen her er: Jo flere følgere – jo bedre menneske er du. Du vil jo selvfølgelig bli et bedre menneske, og den økte eksponeringen rollen som sjefsredaktør gir vil unektelig gi deg flere følgere på SoMe. At en stor andel av disse er totalt legitime russiske supermodeller som vil vite bankkontoinformasjonen din kan jo bare regnes som et pluss.

Skli rett inn på Litteraturhuset – og deretter inn i Kultureliten.

Dette rådet er noe mer avansert, og er ment for deghvis ambisjonsnivå og oppmerksomhetsbehov er over gjennomsnittet. Er du et stykke ut i 20-årene og tanken på arbeidslivet fortsatt skremmer deg, så finnes det en annen vei videre i livet: inn i den mye omtalte «Kultureliten». Dette begrepet slenges så mye rundt at det kan være vanskelig å vite hvem denne eliten faktisk er, men én ting er sikkert: de henger mye på Litteraturhuset. Det å få innpass her er nemlig ikke bare-bare. Du imponerte kanskje hun førstisen du prøvde å flørte med i fadderuka da du fortsatt husket deler av romananalysen din av Den gamle mannen og havet fra videregående, men det holder ikke her i gården. La ditt verk tale for seg; sleng siste utgave rett i bordet. Anta en bedrevitende og likegyldig holdning, sipp litt økologisk biorødvin, og besvar all kritikk med at de ikke har skjont hva teksten din egentlig handler om. Resten bør være plankekjøring.

Test av Sommerøl

Sommeren er for lengst forbi. Høstløvet blåser av sted med vinden i vakre fargespill. Det er mørkt ute når du forlater lesesalen etter dagens prokastrinering. Du går på trikken, setter deg på vindusplass. Du ser lengselsfullt ut av vinduet på de omskiftelige omgivelsene mens du tenker tilbake på ferien, sommervarmen og alle instapostene du ikke var med. For å søke trøst mot en gryende høstdepresjon trekker du høstens utgave av ditt favoritt satiremagasin opp av sekken. Du fukter tommel – og pekefinger, blar om, og tenker: Sommerøl? I høstnummeret? Hva?

Vel, satire. Åpenbart.

For å bevare vår integritet som et selvstendig, satirisk tidsskrift så har vi hyret inn to eksterne, uavhengige anmeldere for å bringe dere dette semesterets dose av høykvalitets forbrukerjournalistikk. De er så uavhengige og eksterne at selv ikke redaksjonen kjenner til deres identitet. Det eneste vi vet er at de kaller seg for Jägermester og Akkemitt, og at de som sagt er svært uavhengige og eksterne. God fornøyelse!

Corona Extra

Alkoholprosent: 4,5%

Pris: En tredjedel av prisen på Lekteren

Jägermester: Ingen spesifikk sommerøl, men oser av sommerfølelse likevel. Det er ferie, du har fri, og ser ikke på prisen før du drar kortet. Limeskive ikke inkludert.

Akkemitt: Smaker sommer. Påtvungen sommer. Det er 15 grader på stranda, overskyet, alle vil egentlig dra hjem, men du har ikke oppdatert Insta på en måned og tør ikke stikke deg ut blant gruppa.

Konklusjon: Maisbasert øl fra Mexico for de som lett bukker under for gruppepress.

Aass Sommerøl

Alkoholprosent: 4,7%

Pris: En bussbillett til Drammen.

Akkemitt: Strågult. Svalt. Lettdrikkelig. Begynner vi å ane et mønster allerede på andre øl?

Jägermester: Frisk, syrlig uten å være sur. Jeg sier som Donald: den er bedre enn Mexicaneren.

Akkemitt: Rolig, behersket, den prøver seg ikke, akkurat som meg på fest. Den runde smaken og den himmelblå etiketten holder deg fast og sier alt går bra. Og at mamma er glad i deg. Selv om hun aldri sa det selv ...

Konklusjon: Lettdrikkelig, men smakfull. Tilgjengelig, men omsorgsfull. Som eks'en før du fant ut at hun var utro med seminarlederen din.

Isbjørn sommerøl

Alkoholprosent: 4,5%

Pris: Mindre enn prisen isbjørnen betaler for smelting av politen.

Jägermester: Tydeligere humlepreg. Noe mer bitterhet. IPA-hipsterne vil like denne.

Akkemitt: Bitterhet. Følelse av tomhet. Fravær av følelse. Minner meg litt om pappa...

Konklusjon: Sommerølen for deg som vil skille deg ut blant dine Corona-drikkende venner.

Tuborg Sommerøl

Alkoholprosent: 4,5%

Pris: Billigere på Roskilde.

Akkemitt: Minner om russetida. Du står midt opp i en identitetskrise, liker fortsatt ikke øl og kjøper derfor den billigste ølen på Kiwi. Som å se min egen fortid gjennom rosetintete briller. Jeg kvalmes, men på en hyggelig måte.

Jägermester: Russetida. Tubis. Minner meg på Greek Life 2015 ft Tubis. Husker du hvor fet den låta var? Er dette din eller min Tubis liksom? Lættis.

Konklusjon: Som vanlig Tuborg vekker den mange minner. Ikke alle er like oppløftene.

Ringnes Skjærgårdspils

Alkoholprosent: 4,6%

Pris: En halv runkesti på Ekeberg

Jägermester: Når det kommer til etikett har vi en klar, foreløpig vinner. Her er avbildet den idylliske norske sommerdagen, som skjer to dager i året, og alltid når du er på jobb.

Akkemitt: Som Aassen, bare mer mainstream. Folk ser Ringneseetiketten og skjønner med en gang hvilken basic person du er.

Konklusjon: Helt greit smak, klart freshest etikett. Hvis det seiler båten din, er det bare å seile av gårde.

Tuborg Lime Cut

Alkoholprosent: 4,5%

Pris: Dyrere enn vanlig Tubis. Men det visste du vel?

Akkemitt: Kanel? Hva gjør kanel her? Hvorfor heter det ikke kanel cut? Burde vært kvalifisert som juleøl.

Jägermester: Den har noe interessant med seg, vet ikke helt hva det er. Bør drikke en til for å være sikker.

Akkemitt: Den har noe aggressivt ved seg. Den vil så gjerne være en Corona. Men den er bare en Tuborg. Identitetskrise langt vei.

Jägermester: Etiketten sier «Stilstand er tilbakegang». Men det er jo feil. Og dansk. Tilbakegang er tilbakegang. Tror vi går raskt videre til neste.

Konklusjon: Denne ølen har et identitetsproblem. Vi har økende promille. Det høres ut som en bra kombinasjon.

Aass Ankerpils

Alkoholprosent: 4,7%

Pris: Billigere enn inngang på The BoX

Jägermester: Mye maltsødme i denne (sjekker boksen, ser at det står oppfør 2/8 på sødme).

Akkemitt: Får minner av «Idyll» som spilles sjetten gang for kvelden. Rolig, tilbakeholden. Kjent, uskremmende. Litt blyg, ærlig, prøver ikke å være noe den ikke er.

Jägermester: Ølen heter «Ankerpils». Det er et anker på boksen. Et anker holder seg fast i noe. Som er interessant, føler meg litt ufokusert. Nevnte jeg maltsødme?

Konklusjon: Standard. Veldig standard. Ikke veldig interessant. Som et barn som fargelegger innenfor strekene. Som alle jentene du faktisk tør å prate med.

Arctic Beer Together/ Arctic Beer/???

Alkoholprosent: 4,5%

Pris: En halv Pride t-skjorte.

Jägermester: Regnbuetema på etiketten. Billig, kommersiell hyllest til mangfold uten å måtte ofre noe for det. I salg rett før pride. Denne ølen oser kynisk storkapitalisme.

Akkemitt: Ligger lite stolthet i denne ølen, dessverre. Skuffende at Mack velger å selge seg ut til den lille minoriteten av LGBTQWERTY – miljøet som kjøper Arctic.

Jägermester: Ellers så smaker det som øl da.

Akkemitt: Jeg liker ikke øl som smaker politikk. Øl skal være apolitisk, men føre til noe politisk. Ingen revolusjon har blitt startet edru.

Konklusjon: Ølen for deg som er mer opptatt av å virke progressiv enn av å like øl. Men siden alle er opptatt av å virke progressive er det ikke sikkert du kommer så langt med denne.

Mythos

Alkoholprosent: 4,7%

Pris: Betydelig mindre enn den greske statsgjelden.

Akkemitt: Smaker som dagen derpå på Rhodos. Knuste flasker og knuste forhåpninger.

Jägermester: Står at de vant en eller annen Gold Award i 2001. Da var økonomien deres fortsatt på stell. Akkurat som med økonomien har det gått nedover siden den gang.

Akkemitt: Dette er øl, allikevel har jeg ikke lyst til å drikke den opp.

Jägermester: Øl er som en jente med daddy issues: går alltid ned.

Konklusjon: Med mindre du er Troikaen (ikke sjokoladen), så holder du deg unna denne her.

Sol

Alkoholprosent: 4,5%

Pris: Litt billigere enn Corona

Akkemitt: Dette er en litt billig Corona. Det er en sol på etiketten, og det er litt sånn jeg føler meg. Ikke som en sol, men som om den er lit påtrengende, sterk og blender litt alt rundt seg.

Jägermester: Den er litt lik Coronaen og det er egentlig alt. Og når det er alt du kan si om enn øl er det svakt.

Konklusjon: Trenger du en Corona Light Light har vi ølen for deg.

Big Wave

Alkoholprosent: 4,4%

Pris: Kulturell appropriasjon

Akkemitt: Dette er jammen meg en eksotisk øl. Jeg føler at Big Kahuna rulle gjennom meg. Jeg ser palmer vog surfing i bølgene. Jeg ser hulaskjørt og lett-kledde piker. Jeg ser spretne kokosnøtter... Hvor var jeg igjen?

Jägermester: Øl er godt. Alkohol er også godt. Hawaii eller ei. Har vi mer igjen?

Konklusjon: Er du ute etter en øl i sommer? Dette er en av dem!

PSSST, ser du det jeg ser?

Sør

Alkoholprosent: 4,7%

Pris: Rett vest

Akkemitt: Dette smaker smågodt. Nei, det smaker smågodtposen. Hva er greia?

Jägermester: DET. SMAKER. ØL. Akkemitt: Det sa du forrige gang også.

Jägermester: *beruset latter*

Konklusjon: Øl. Glutenfritt og gledesfritt. Skyt meg.

664 Blanc

Alkoholprosent: 4,5%

Pris: Din verdighet

Akkemitt: Denne liker jeg, og det skammer meg. (Begynner å synge SAS PLUS/ SAS PUSSY, surt, og minst en oktav for høyt.)

Jägermester: Den smaker Blanc ass

Akkevitt: En kompis av meg blandet øl og Sprite en gang. Det smaker det. Det er jo godt, men jeg kan ikke drikke det med god samvittighet.

Slägermester: Den er jo litt søt. Men så blir den litt mer syrlig etterhvert. Som hun jenta fra Horgans på fredag. Det er det, egentlig.

Akkeklitt: Jeg liker den, men jeg liker ikke at jeg liker. Skulle ikke dette handle om sommerøl?

Konklusjon: Dette er ølen for deg som ikke er redd for litt mobbing.

Og med dette er ølsmakingen avsluttet, av hensyn til våre anonyme anmelderes framtidige yrkeskarrierer. Bli med oss i neste utgave forn vår eksklusive juileølsmaking, nå med enda mer muskatt og nellik. Og kanel. Fu søren, det vilm bli mye kanil. Hei mamma, jei elsker deg masse nå må jeg gå og spy hade bra.

En andmeldelse "Tøm havet, finn Solen"

Skrevet av: Sivert Kristiansen

Skrevet av Spenn Firsens.
Forventet utgitt av Aschehoug Forlag, 2020 (men forhåpentligvis aldri).

Litt om forfatteren:

"Tøm havet, finn Solen" er Spenn Firsens debutroman. Det er alt jeg vet om hen. Hen har ikke en Wikipedia-side. Hen er ikke på sosiale medier. Jeg finner ham ikke engang på Internet Book Database (IBDb)! Det eneste forlaget vet om forfatteren, hvis bok de likevel publiserer, er hvilken by bokmanuskriptet ble sendt fra. Så jeg dro dit.

Jeg kom til stedet Firsens hadde sendt manuskriptet fra, men fant ikke et eneste spor av hen. Navnet hens sto ikke på en eneste postkasse. Og ingen av de jeg spurte, kunne fortelle meg hvor hen var. Men alle visste om hen. Alle de 38 personene visste ikke særlig om hvem Firsens var, men alle hadde samme historie å fortelle. Eller, historie... Det er mer som et eventyr. Dette er hva alle sammen sa:

Egentlig skulle Spenn Firsens aldri bli født. De fire stores barnebarn, også kalt "De fire små", var alle selv mislykkede forfattere. Da de møttes på Aschehougs aller første hagefest, og alle hadde blitt slaktet og gjort narr av, fikk de Guds åpenbaring. Denne åpenbaringen skulle sikre dem et siste håp om storhet i Norges litteraturhistorie for å gjenopprette de fire familienes ære. De avtalte der og da å tvinne sammen alle De fire stores kommende generasjoner og til slutt skape ett vidunderbarn med genene fra Norges største forfattere. Så de gjorde det de kunne best: De arrangerte et swingersparty og inviterte kun seg selv.

Heldigvis for De fire små, var de jevnt fordelt av kvinner og menn. Uheldigvis var ikke avkommet av swingersfesten det samme. Hele planen deres gikk i vasken. De fikk to gutter. Men de ga ikke opp så lett. De ga det heller et nytt forsøk. Men det gikk ikke denne gangen heller. De fikk bare flere likekjønnede. To jenter. De sparket i grusen og bannet. Faen! Og med det samme dukket han opp. Fanden selv. Fra grusrøyken dukket han opp, men ikke i form av sitt kjente vesen med horn og hover. Nei. Til sitt formål akkurat den dagen, hadde han tatt formen av "Moralen". "Moralen" forhekset De fire små og fikk dem til å tenke at det de nå gjorde var galt. At de ikke bare kunne bringe fire mennesker med hver sin sjel til livet, av den hensikt alene å pare dem sammen som kveg.

De fire små inngikk derfor en pakt. De fire smås fire små må aldri reformeres innad. Og de må aldri begi seg ut på forfatteryrket. Det vil bare lede til en ny bølge skam og dårlige kritikker. Så pakten ble at De fire små skulle ta med seg hvert sitt barn og flytte til hver sin kant av det ganske land. De flyttet på hver sin øde gård i nord, sør, øst og vest. For at de aldri skulle støte på hverandre med et uhell, arrangerte De fire små et møte i året hvor de fire små (legg merke til at jeg skriver med liten forbokstav, og da mener de nyfødte, journ.anm.) skulle introduseres som søsken. Da ville de aldri kunne ha seg!

Illustrasjon: Aksel X. Rustad

Og med ett dukket Djevelen opp igjen. Denne gangen i form av "Fornuften". "Fornuften" kom med en enkel beskjed fra Helvete. Den lød som følger: "Ehm... Er det ikke litt rart å introdusere dem som søsken, når de ikke skal bo sammen? Alle søsken bor jo sammen, liksom... Tror dere ikke de kommer til å ane ugler i mosen?" Og med det var De fire små igjen forhekset. Fra nå av skal de fire små (forbokstav, journ.anm.) introduseres som søskenbarn! Og De fire små skulle bli De fire små onklene og tantene. Ikke lenge etter flyttet alle De fire små onklene og tantene med hver sin lille pode ut til hver sin gård i hver sin kant av Norge. Der ble hver av de fire små (journ.anm.) vokst opp som bondeknøler, og for at de aldri skulle røre et tastatur: analfabete bondeknøler.

Det var julaften året etter en av De fire små hadde dødd. Barnebarnet til han av De fire store som ingen husker navnet på. Det var på akkurat denne kvelden at Guds enbårne vilje skulle inntreffe. To av de fire små (.) hadde blitt voksne og... Eller alle hadde jo blitt voksne men bare to av dem hadde sex. Ja, de hadde sex. Det var etter at gavene var pakket opp, og alle andre hadde lagt seg, at de to analfabete bondeknølene så på hverandre og sa: "Vi er bare søskenbarn. Det går greit!" Så lå de med hverandre hele natten. På utedassen, i høyet, på låvetaket, i stua, på tunet og i blomsterenga. Ja, alle steder bortsett fra sengene sine, akkurat som søskenbarn bør ha sex. Omtrent ni måneder senere, mens hun bedrev gårdsarbeid, fant hun ut at hun var gravid. Uka etter fødte hun Guds enbårne Spenn Firsens. Men nok om ham!

Illustrasjon: Aksel X. Rustad

Illustrasjon: Aksel X. Rustad

Anmeldelsen:

Spenn Firsens historie er kanskje ikke så troverdig. Men hvis du ikke tror på den, kommer du i hvert fall ikke til å tro på debutromanen hans "Tøm havet, finn Solen".

Jeg har anmeldt mange romaner. Mange av dem, flesteparten faktisk, har vært debutromaner. Som anmelder av debutromaner har man mye makt over forfatteres fremtid som forfatter. Jeg kan ødelegge hele karrierer, selv om jeg ikke mener det. Jeg skriver bare hva jeg synes om romanen. Men "Tøm havet, finn Solen" får meg lyst til å knuse Firsens karriere til støv og spytt på det etterpå. Det er nesten synd at det er det mest harmfulle jeg kan gjøre mot dette mennesket, uten å havne i fengsel for det. For en forferdelig roman. At karrieren hans går i tusen knas, må hen bare ta på sin egen kappe.

Jeg skulle kaste terning, men den skled ut av riste-terning-koppen (en slik kopp de bruker i Las Vegas, og som jeg personlig mener enhver seriøs anmelder burde ha, journ.anm.) Ut av koppen, høyt opp i luften, inn mellom bladene på takviften, slått rett mot min samling japanske kniver (av typen som ikke kan ha slire.) Fra knivsamlingen og inn i gapet på min sibirske panserkattunge (en veldig dyr rase, journ.anm.)

Når hun bæsjet ut terningen to dager senere, hadde alle ripene, kuttene og avføringsflekkene klart å stave "drep meg heller enn å vurdere denne debutromanen... hilsen terning." Så da er det det som er nødt til å bli det offisielle terningkastet for Spenn Firsens "Tøm havet, finn Solen": "Drep meg heller enn å vurdere denne boka... hilsen terning." av seks mulige. **Rart.**

Romanen begynner med en lang og traust monolog om livet på jorden under stjernene og bla bla bla og hvordan vi renner som en elv med trygge vannbanker og strender som trygge rammer. Vind gjennom gresset og sånn. Personlig synes jeg den burde inneholde en forvarsel og en beklagelse for resten av romanens innhold. Men jeg klarte ikke å tolke noen av metaforene som noe i den retning. Selv om jeg la godvilja til og leste mellom linjene. Forferdelig, forferdelig, forferdelig.

Monologen følges av at hovedkarakteren, jeget, (skrevet i første person... originalt...) som åpner øynene til "et mørke mørkere enn sine øyelokks skygge. Tårene er syre som oversvømmer linsene når..." Jeg skulle ønske jeg hadde syre på linsene! Så hadde jeg sluppet å lese dette skvipet! Jeg hadde blitt blind. Alle hovedkarakteren kjente er døde, og vi følger jeget mens hen prøver å overleve helt alene. Hvordan kan det være noen handling om hovedkarakteren aldri møter noen andre! Hva er det hen prøver å fortelle!?

... Å nei. Shit! Å nei... Jeg skjønner nå at Spenn Firsens ikke er i familie med alle De fire store! Foreldrene hans var jo... Og de to var jo avkommet til de to... Å shit... Spenn Firsens er ikke en heksegryte av genene til alle De fire store. De to som trodde det var greit at de hadde sex fordi de var søskenbarn var ikke søskenbarn. De var... søsken! Spenn Firsens er bare avkommet av to analfabete søsken som tilfeldigvis begge er barna til barnebarna til to av de fire store!!! Hen er bare renspekka innavl! Det hele er bare en eneste stor misforståelse. Det endrer jo hele mitt inntrykk av "Tøm havet, finn Solen"! Aaaaah.

Spenn Firsens er et geni!

Kjære redaktør av Lamx Satura, ikke trykk denne anmeldelsen.

Dødsannonse

*Under denne hvite lilje, hviler et bitende
satirisk innlegg mot sin vilje.*

***Ps. Forfatteren av overforstående tekst er ikke
gått bort, men for oss her i Lanx Satura er han
død.***

-P.A.J.

Illustrert av Nathalie Kulsrud

Foto: Kollasj av foto fra Gainax og "Gubbe i keps"

Anmeldelse: Å se Neon Genesis Evangelion - med min onkel Thorjolf

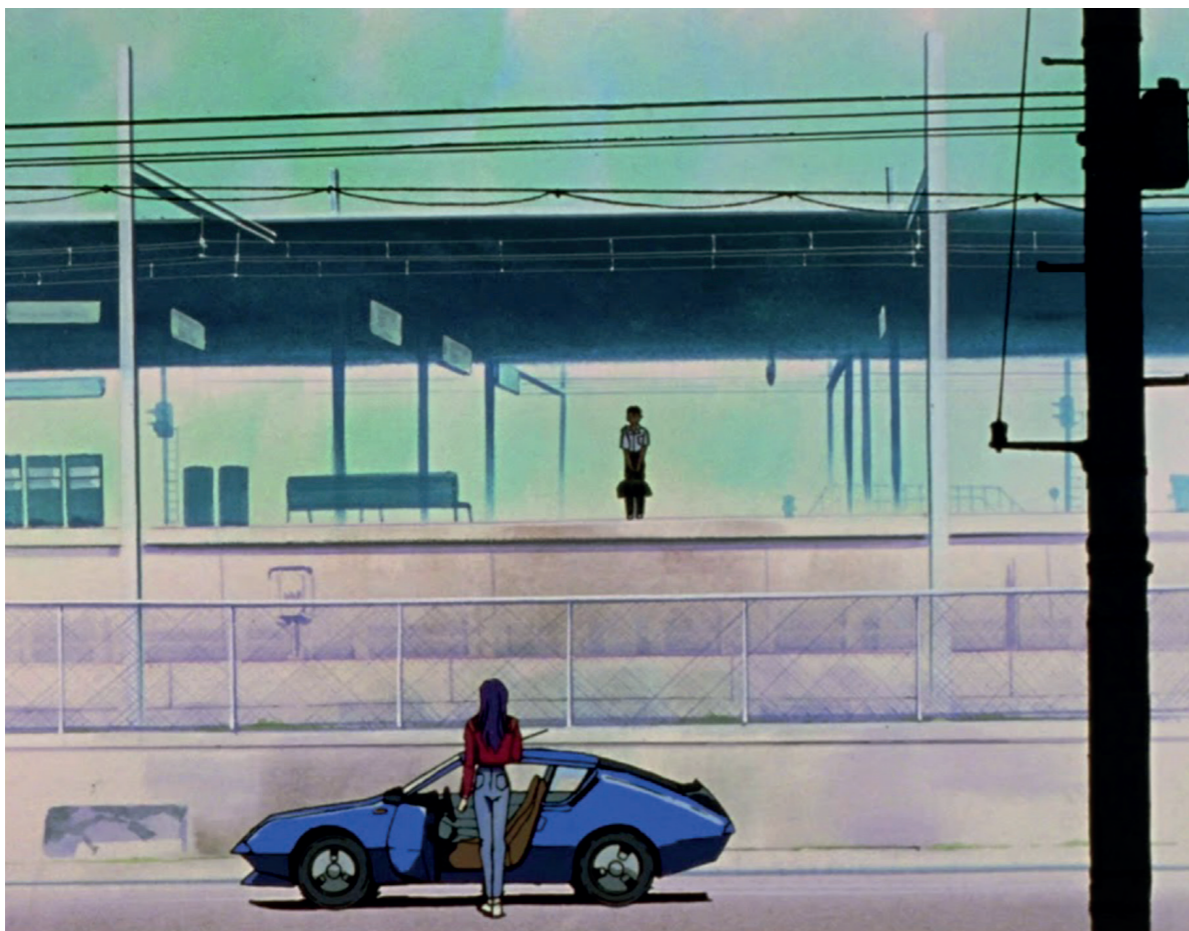
Skrevet av Kristian Kilde

Serien Neon Genesis Evangelion dukket nylig opp på Netflix, noe som får fans til å juble av glede. Jeg tar en titt og ser om den er verdt å sjekke ut.

Neon Genesis Evangelion er en japansk anime som ble sendt på TV Tokyo fra Oktober 1995 til Mars 1996. Serien på 26 episoder er regnet som en av de viktigste anime-seriene noensinne produsert, og har nylig gjort sin debut på Netflix, noe fans verden over selvfølgelig setter stor pris på.

Min onkel Thorjolf derimot, er et av de minst spektakulære menneskene noensinne. Født i 1966 har han nå rukket å bli 53 år gammel uten å få utrettet mye i livet. I våres flyttet han inn hos meg etter en rekke feilslåtte investeringer i anbrukslag. Nå sitter han oppe om natten med Billy Joel på høyttalerne og skriver på novellesamlingen sin.

Handlingen utspiller seg i år 2015, etter noe som blir kalt "the second impact". Halve jordas befolkning er utslettet, og FN jobber på spreng for å forhindre flere dødsfall. Til tross for den post-apokalyptiske settingen går den aldri i klisjé-fella og hver episode byr på noe nytt.

(Skjermdump: Netflix)

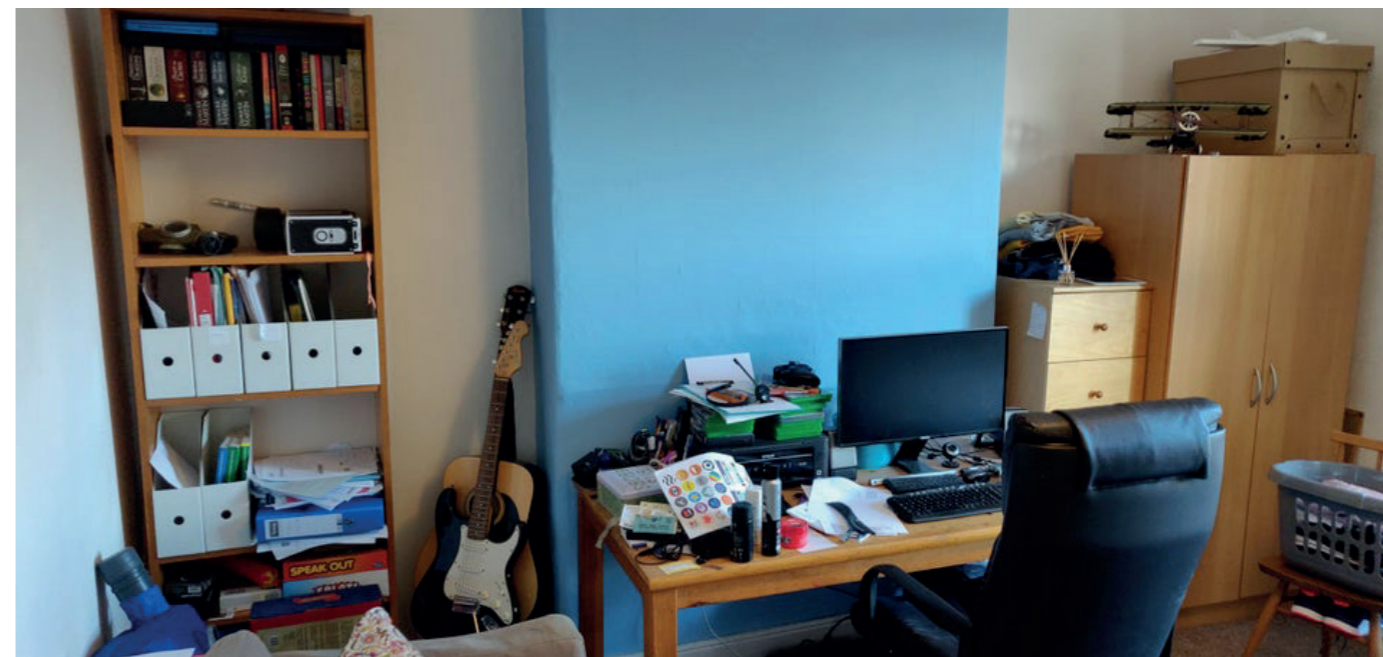
Bildeutsnittene i Neon Genesis Evangelion minner mer om Kubrick-film enn vanlig anime. Dette er noe av det som gjør serien til en favoritt blant både kritikere og publikum.

Thorjolf har satt seg godt til rette i hjørnesofaen. Til tross for at han heller ville se på Ex on the beach har han godtatt kveldens rutinebrudd etter jeg truer med å aktivere safe search på iPaden.

Onkel Thorjolf har aldri vært i et forhold.

“Damer er bare styr” pleier han å si, som oftest mens”

han slurper i seg siste rest av en XO konjakk jeg ga han til bursdag. Vi har bare hverandre, jeg og Thorjolf. Sånn har det vært den siste tiden, etter at vår tidligere romkamerat flyttet ut. Katalysatoren skal angivelig ha vært Thorjolfs evne til å glemme å slå av frityrgrya etter at han har fritert kylling. Regelmessig oljebrann er brudd på den interne kontrakten vi skrev da vi flyttet inn, og derfor valgte Kasper å flytte ut i slutten av august.

Rommet onkel Thorjolf

Shinji Ikara blir gitt oppgaven å være pilot for EVA 01, den nyeste prototypen av mech-kamproboter. Med den skal han redde byen og kanskje finne seg selv?

Thorjolf påstår at han har danset polka med Tormod Lien. Jeg vet ikke hvem det er, men nikker.

– Vet du hvem det er? spør Thorjolf med en håpefull tone.

Nei, innrømmer jeg. Jeg vet ikke hvem Tormod Lien er. Lyset i Thorjolfs øyne slukner. Den siste resten av det livet han levde før har forsvunnet som sand gjennom fingrene. Han var en gang en mann med store drømmer. Han skulle dra til Amerika og bli stor innen fjernsynsteater, men det ble aldri noe av ettersom han var nærsynt og leste billetten feil. Han endte opp på Flesland uten bagasje.

Seriens fortellertekniske kvaliteter er noe av det som gjør at den holder mål selv over 20 år etter at den først ble sendt på TV. Den tar seg friheter med kronologi og tilbakeblikk på en måte som lar deg lure både på hva som har skjedd og hva som kommer til å skje videre.

Onkel Thorjolf prøvde seg på muttern en julaften. Selvfølgelig var det vanskelig for meg å akseptere at han hadde et alkoholproblem, og ta han inn under mitt tak. Men hadde jeg noe valg? Man kan velge sine venner, men ikke sin familie. Og nå trenger onkel Thorjolf meg mer enn noensinne før. Kanskje jeg også begynte å trenge han?

– Jeg har noe til deg, onkel Thorjolf.

Hintet av lys er tilbake i pupillene til den mellom-gamle mannen. Jeg finner frem en liten eske fra skreppa mi, og rekker den mot han. Han åpner den opp og en spilledåse kommer til syne. Han ser spørrende mot meg, jeg nikker. Han snurrer det lille håndtaket, og tonene av Für Elise lekker ut i en enkel metallisk melodi. Thorjolfs øyne fylles av tårer som danner små perler på de røde kinnene.

Neon Genesis Evangelion er en must-watch for fans av vaporwave/retrowave-estetikk og mech-fights.

Serien ligger ute på Netflix, så terskelen burde være lav for å sjekke ut denne klassikeren.

Terningkast 6.

U1

EILERT SUNDS HUS

ÅPNINGSTIDER

KAFÉ MAN-FRE: 10 - 15

PUB TOR & FRE: 17 - 01

facebook.com/svff

@svffu1

svff.no

Quíz *Skrevet av Sofie Kvalsund-Grødahl*

Goedendag og bonne journée frå Europas sentrum- Belgia (i alle fall i følge dei sjølve). Her drukna vi i regn, regjeringskrise og en ølkultur sjølv ikkje mørkaste, djupaste Sunnmøre kan måle seg med. Kvar morgon vaknar byen til ein eim av humle frå det beskjedne, lokale bryggeriet, Stella Artois (lol). Denne quiz-utgåva vert noko prega av mi tid her nede, men trur ikkje mannen i gata merkar det i noko særleg stor grad. So saml vener rundt eit bord på U1 eller Trygve, og ta ei velfortent pause med nok ein quiz. Auf wiedersehen!!

Belgia:

1. Belgia hadde verdsrekord i «lengste periode utan regjering» før Nord-Irland tok over trona i 2018. Kor mange dagar, i næraste hundre, er det snakk om?
2. Flyplassen i Brussel er den plassen i verda dei sel mest av ein type produkt. Kva produkt?
3. Elio Di Rupo var statsminister frå 2011-2014. Kva er so spesielt med han?
4. Kva slags blåseinstrument kjem frå Belgia? a) Trompet b) Valthorn c) Saksofon
5. Kva plass har det belgiske herrelandslaget i fotball på FIFA-rankingen? (per. September 2019).

Stella Artois:

1. I kva by vert Stella Artois (i hovudsak) produsert?
2. Stella var i første omgang ein spesial-øl produsert for a) påske, b) pinse eller c) jul?
3. Kva kategori fell Stella (the basic one) under?
4. I kva for eit år vart bryggjeriet oppretta? a) 1717 b) 1366 c) 1926
5. Kva symbol er det i logoen til Stella Artois?

Folk i eksil:

1. Etter at Napoleon døydd i eksil på St. Helena, tok lik so godt presten og tenaren hans å skar av han penis. Den blei sist selt på auksjon i 1977, men kor mange amerikanske dollar blei den selt for?
2. Historia om Napoleon sin Napoleon er for bra til å ikkje spinne vidare på. Kor mange centimeter hadde Napoleon å rutte med?
3. Manuel Noriega var diktator i Panama på 70-talet, heilt til USA invaderte og fjerna han. Kven hadde Noriega hjelpe som fekk USA til å svare med invasjon?
4. Kvar i Europa søkte Noriega først om asyl?
5. Kva italiensk by kom Giacomo Casanova frå?

- SVAR**
- Belgia:
1. 541, frå juni 2010 - desember 2011.
 2. Spokolade baby.
 3. Han var Europas fyrste opent homofile statsminister.
 4. c) Saksofon! På 1840-talet av en Adolphe Sax.
 5. Numero uno baby.
- Stella:
1. Leuven, Belgia. Give me a call om du vil ha en tour.
 2. Jul. Derav «Stella» eller stjerner. Originalt ei julegave frå bryggeriet til befolkninga i Leuven.
 3. Issa pilsner.
 4. Litt lurete frå mi side, men bryggeriet Den Hoorn har eksistert sidan 1366 i Leuven. I 1717 blei det oppkjøpt av ein viss Sebastian Artois, og først i 1926 blei sjølve ølet Stella Artois produsert, i første omgang som eit juleøl.
 5. Eit horn. I starten var bryggeriet Den Hoorn berre ein del av ein taverne der jaktarar kunne kome å slappe av etter jakt. Derav jakthornet.
- Folk i eksil:
1. 3000 amerikanske dollar. Berre eg som syns det er sjukt lite?? Den blei forøvrig kjøpt av ein amerikansk urolog.
 2. I følge Huffington Post og fleire andre amerikanske kjelder som har vore i kontakt med den heidige eigaren, er den på overraskande 3.8 cm. Ikkje rart han hadde eit så stort behov for å legge resten av Europa under seg.
 3. Han let Pablo Escobar bruke Panama som ein veg til USA og som ein plass til å gøyme pengar.
 4. Vatikanet, nice. For ein gongs skuld valgte Vatikanet å ikkje beskytte ein kvit og openbart skuldig mann.
 5. Venecia. .

Horoskop - for november

Skrevet av Gerhard Gregersen Seland

Som vi alle er klare over, kreves det av enhver seriøs tidsskrift at den inneholder et horoskop. Hvem er vel interessert i å lese en tidning uten spådommer om sin egen framtid? Vi i Lanx Satura har hørt ramaskrikene, gravd frem eldgammel litteratur fra biblioteket, analysert og drøftet stjernehimmelen, kuttet hverandre i hendene, for så å sleike hverandre som spåfolka i alle serier som omhandler norrøn tro. Hold på hatten og les framtiden din på eget ansvar.

Væren

21. mars – 20. april

I løpet av november kommer du til å miste jobben din med mindre du strikker en hettegenser hver dag før klokka 11:00. Du kommer til å ta deg noen øl i denne triste måneden, med mindre du er allergisk. Du kommer til å stå ved et veiskille der du må velge mellom å beholde jobben ved å dele ut strikka hettegensere til kollegaene dine, eller å treffe ditt livs kjærlighet, som forøvrig er særdeles glad i strikka hettegensere.

Tyren

21. april – 21. mai

Dette er måneden du endelig begynner å trene, om du går inn for det. Kaffen din vil aldri ha perfekt temperatur, men dersom du kjøper en stor tannpastatube, kan den vare ut måneden.

Tvillingene

22. mai – 21. juni

Du vil finne ett gammelt sause-nebb. Ved tilfeldighet begynner du å kjæle med den. Ut kommer Will Smith som roper: STOPP! Hammertime!

Krepsen

22. juni – 22. juli

Selv om du er glad i fargen rød, ikke hopp i gryta, da blir du kokt.

Løven

23. juni – 23. august

Du kommer til å finne lykke i et romantisk forhold. Dere har flere dater på bar og restaurant, før vedkommende tar deg med hjem og binder deg til senga. Dagen etter vil senga være blodrød, ikke fordi en av dere har menssen, men fordi elskeren din står med en kniv i hånda og en av nyrene dine i den andre. Dere smiler: det var dette dere begge ønsket hele tiden.

Jomfruen

24. august – 23. september

November blir en røff måned for deg, ikke i senga vel og merke. Enten blir hårtapet ditt synlig eller så begynner puppa å henge, eller begge deler. Crushet ditt begynner å date faren din som enda ikke har kommet tilbake etter han var julenissen i 02. Bonus: du får endelig sett faren din....
... ha sex med crushet ditt.

Vekten

24. september – 23. oktober

Vekten er et teit stjernetegn. Deal with it.

Skorpionen

24. oktober – 22. november

Om du er student kommer du til å møte opp på forelesninger noen dager, selv om det kanskje ikke er så spennende. Dersom du ikke studerer, blir du bedre kjent med menn og kvinner i uniform viss du lenker deg til en lyktestolpe utenfor stortinget.

Skytten

23. november – 21. desember

Selv om du er svært forsiktig og lenge har tenkt på å utfordre deg selv og bli tøffere, er ikke dette måneden å gjøre det. Om du våger deg på fest, blir du voldtatt. Om du skulle finne på å gå over gata på rødt, blir du påkjørt. Om du skulle hilse og smile til en fremmed på t-banen, drar vedkommende frem en AK-47 og dreper 742 personer, noe som du må sitte inne for resten av livet, for medvirkning.

Steinbukken

22. desember – 20. januar

November betyr frihet for deg. I hvert fall til eksamenene dukker opp. Om du spiller kortene dine rett, får du Putin til å betale for en mur i Nord-Norge, samtidig som bompenger vil opphøre. Spiller du kortene dine feil, vil det bli en måned som alle andre.

Fiskene

20. februar – 20. mars

Din skjebne står ved et veiskille. Du vil stå ovenfor mange utfordringer der om du består alle, vil bli betalt med midlertidig frihet. Mislykkes du med utfordringene, kan du ende opp i en boks med tomat eller smørstekt med en beurre blanc, jordskokkpuré, gulrøtter og poteter, purre, nytt med et herlig glass hvitt, fransk eller italiensk.

Referanseliste:
Lol, dette er spådommer tolket fra stjernehimmelen, ingen fagtekst.

Foto av Scarlett DeBont

En keiser i eksil

Skrevet av Anders Svartberg

De sier Napoleon utrettet noen av sine beste verk mens han var på St. Helena. For de av dere som planlegger å en dag få dere jobb, og da ikke tar opp mot fem emner innenfor historiefagfeltet, St. Helena er en øy utenfor den italienske kyst hvor Napoleon ble sendt etter sitt første nederlag i Napoleonskrigene.

Det franske folk hadde nådd en ganske grei konsensus om at fyren hadde dratt strikken bittelitt langt og at han trengte en ørliten pause. Og kanskje hadde de rett, for næmmen om han ikke kom tilbake sterkere, bedre og kanskje litt høyere enn han allerede var, og jeg mener å huske at han levde lykkelig i alle sine dager etter det. Ikke spør meg; jeg leser ikke historie, jeg bare tar eksamenene.

Hvorfor sitter jeg her og babler om et ganske bokstavelig Napoleons-kompleks, lurer du kanskje? Vel det har seg slik at jeg, Anders Svartberg, grunnlegger av denne en gang så stolte satireavis, ikke lenger sitter på den allmektige trone kjent som Ansvarlig Redaktør-rollen. Jeg befinner meg nemlig for øyeblikket i Austin, Texas, mitt eget St. Helena, hvor jeg skriver dette iført mine fineste støvler og bredeste hatt. Jeg skulle ønske jeg tullet. Likevel er det hit skjebnen har bragt meg, langt vekk fra alt jeg har kjært, og til et land hvor å være en oppmerksomhetssyk liksomkomiker plutselig ikke er uvanlig lenger. Her var det nemlig en satireavis fra før av, og jeg skal ikke lyve når jeg sier at jeg krympet litt i de allerede for store bootsa mine når jeg så det.

Så hva gjør man så i et fremmed land, når din beste idé ble frastjålet deg ti år før du selv kom på den? Vel, man lener seg tilbake, tar inn den lokale kulturen og sier hakuana matata til all denne hurlumheien rundt det å gjøre noe ut av seg. Jeg har nemlig begynt å innse at det er noe vakkert med det å ikke være umiddelbart gjenkjennbar. Der jeg tidligere kun bare måtte sette foten inn på ES

før paparazziene kom løpene, må jeg nå her enten bli Matthew McConaughey, eller møte opp med et innadvendt uttrykk og en .35-kaliber rifle. Og gjet om begge disse ikke allerede er gjort også! Nei, det er vel noe fint med det å være anonym i eksil. Man kan sitte i forelesning og faktisk følge med uten å frykte overfall av massive fan-skarer, man kan ta en kaffe i kantina uten å bli spurt om autograf av kassereren, og man svinne bort i et hav av andre uviktige, akkurat som deg selv.

Som dere nå skjønner, det er trygghet i anonymitet. Hvem vil vel skille seg ut fra flokken uansett? Alt som følger med det er slit, stress, arbeid, oppmerksomhet, prestisje, berømmelse, penger og alt du noen gang kan drøm- Jeg har bestemt meg for å gjøre et comeback. Det var det Napoleon gjorde, det er det jeg skal gjøre! Austin skal på alle måter bli mitt St. Helena! Det er herfra jeg skal utrette mine største dåder. De kommer til å se tilbake til denne lille amerikanske byen og si at «ja, det var her det hele begynte». Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre eller hvordan jeg skal gjøre det, men gjet om det kommer.

Jeg skal gjøre som Napoleon, unnslippe St. Helena og returnere til mitt Frankrike, mer berømt enn noensinne! Eller var det på St. Helena han døde forlatt og venneløs ... Vent, jeg tenker på Elba. Denne forvekslingen betyr sikkert ingenting.

**”Austin er mitt St. Elba!
Jeg mener Helena. Faen.”**

Foto av Scarlett DeBont

Selvironisk meta-artikkel

- om livet som PR ansvarlig

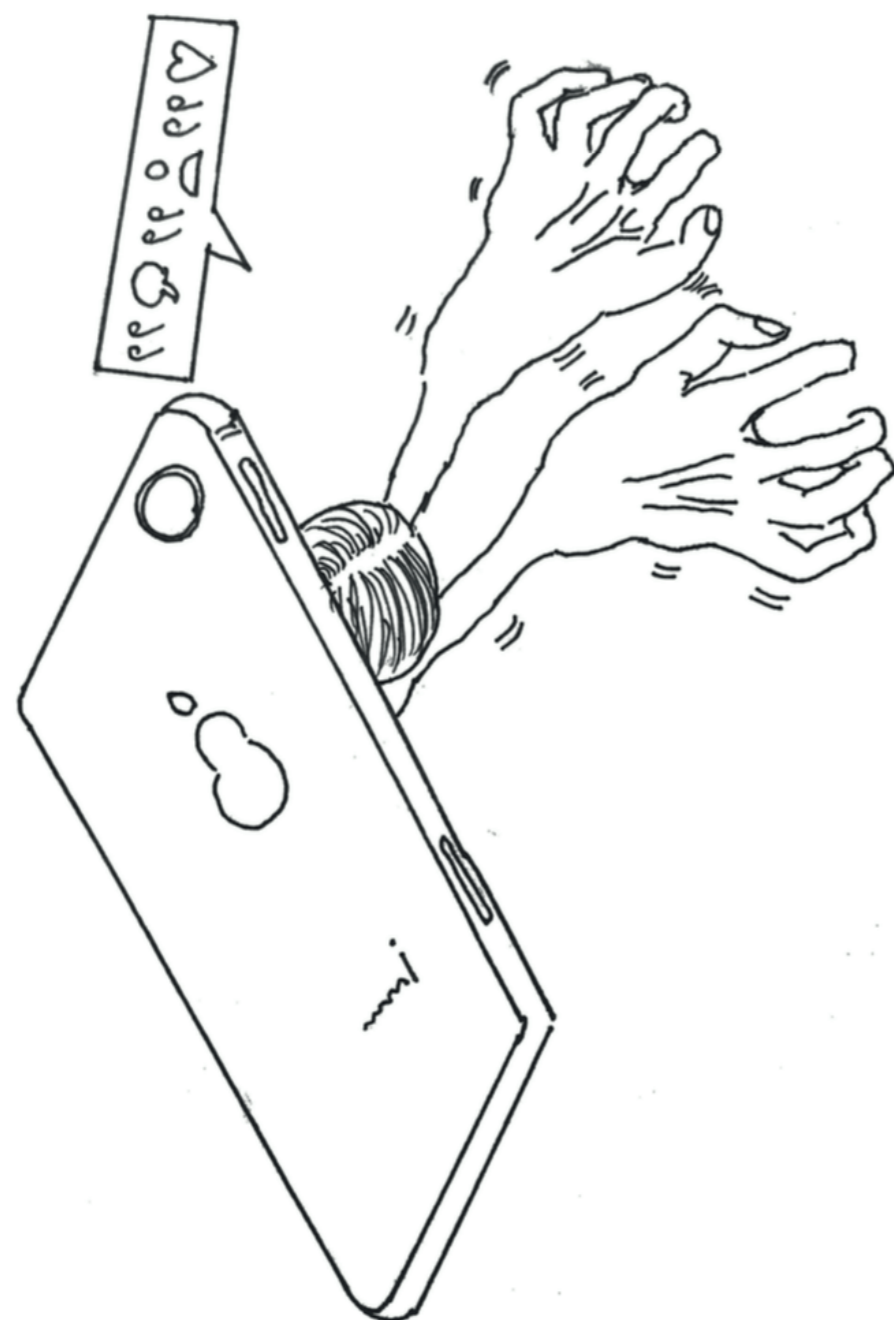
Skrevet av Mina Kolstad

Det kommer tidspunkt i en hver students karriere hvor man plutselig finner seg bundet til forpliktelser man ikke aner hvordan man skal overholde. Du tenker «arbeidsgivere vil gjerne at vi har hatt verv, og det er jo tross alt det som gjør studenttiden givende, studenttilværelsen er jo mer enn bare knekkebrød og kollokvier hehe=)». Du, den unge idealistiske studenten påtar deg dermed et verv. Plutselig er du PR-sjef i en satireavis. Dette blir din største tabbe.

Det begynte i August, i det vi satt på den offisielle generalforsamlingen med hele 5 oppmøtte og 4 pizzaer. Plutselig slo en tanke meg: «Hmm, verv ja. Kanskje dette er sjansen til å få vise mitt sinnssyke studentengasjement, kanskje jeg kan si til fremtidige arbeidsgivere at jeg har ledererfaring? Kanskje jeg kan Make Lanx great again? Kanskje jeg kan gjøre en såpass god jobb at jeg opparbeider meg nok troverdighet til å iverksette et kupp og til slutt finner meg selv på toppen av magasinhierarkiet, før jeg tar ut all kulturstøtten, nedlegger avisa, bytter identitet og reiser til et særdeles tropisk land?». Jeg rakk derfor opp hånda, utnevnte meg selv PR-leder, og spiste to pizzastykker til. Da jeg kom ut av lokalet begynte det sakte å demre for meg hva jeg hadde gjort. Ikke bare var jeg så mett at jeg holdt på å trille ut av Harriet Holters, men jeg hadde også gjort det jeg frykter aller mest – tatt ansvar. Hva innebar det egentlig å tre inn i den store rollen som PR-ansvarlig? Hva om de, Gud forby, forventet at jeg på eget initiativ skulle oppfylle de forpliktelsene jeg frivillig hadde pådratt meg?

Jeg begynte å bli redd, hva om jeg hadde tatt meg vann over hodet? Ville jeg bli nødt til å iscenesette min egen død? Var dette grunnen til at folk velger å studere markedsføringsledelse på BI? Finnes det liv etter døden? Hvor mye pizza kan man egentlig spise på en generalforsamling før det begynner å bli usunt? Alle disse spørsmålene fikk jeg aldri besvart.

Heldigvis ble jeg reddet av satiremagasinets (muligens litt urovekkende) avslappende natur. Jeg har nå holdt lav profil i 3 uker, uten å foreløpig ha påberopt meg noe nevneverdig ansvar. Passer på at redaksjonen ikke ser meg på lesesalen, satser på at Lanx er et selvsmørende maskineri. Dette har gått greit, ingen har kalt etter min social media management ekspertise helt enda. Det ville uansett vært helt ubrukelig for jeg har ikke passordet til instagrambrukeren en gang.

Illustrasjon av Mina Kolstad

Illustrasjon av Mina Kolstad

Hjelp! Jeg er fanget

- i dagen jeg skulle skrive ferdig denne artikkelen!

Skrevet av Kristian Kilde

Hvorfor måtte dette skje akkurat i dag?

I dag, den sjettede dag Mars i tjuenitten, våknet jeg i samme seng som i går. Det virker jo tilsynelatende normalt, men det er det altså ikke. Det er nemlig den sjettede mars tjuenitten hver eneste dag.

Det er vanskelig å tro, men det er sant. Hver dag jeg våkner, nøyaktig klokken 7:00, viser kalenderen samme dag som i går. Og det er ikke bare at jeg har glemte å rive av riktig lapp, det har jeg prøvd. Du ønsker selvfølgelig å lese mer om det overnaturlige fenomenet som har befunnet meg, og det skal du få. Eventuelt kan du se filmen Groundhog Day fra 1993 med Bill Murray i hovedrollen for en grundigere innføring. Det er den jeg har basert brorparten av min research på.

Det startet i det jeg våknet dagen som skulle vært den syvende. Jeg hadde selvfølgelig glemte å skrive ferdig denne artikkelen kvelden før, så følelsen jeg hadde da jeg våknet var i stor grad preget av skam. Apropos SKAM, vet du hvor mange ganger man kan se SKAM på 10 000 dager? Ikke jeg heller, så bare første sesong og det var egentlig nok for meg, det var helt greit men jeg tror ikke jeg er i målgruppen.

Hvordan kan noe sånt skje en uskyldig gutt fra landet som bare prøver å få det til i storbyen? Jeg fortjener ikke dette. De som står ansvarlig skal sannelig få en saftig lærepenge bare jeg KOMMER MEG UT AV DETTE JÆVLA SVINERIET. Det er greit nok å våkne i ganske rent sengetøy hver dag fordi ingenting forandrer seg fra dag til dag, men jeg glemte jo selvfølgelig å støvsuge rommet før det her startet og da er det hybelkaniner overalt hver eneste dag. Prøver jeg å suge dem vekk kommer de bare tilbake neste morgen.

Jeg mistenker at grunnen til dette merkelige fenomenet kan være det at jeg aldri fullførte artikkelen, ikke engang i all hast samme kveld. Dermed gjør jeg et siste forsøk på å befri meg selv fra denne evige runddansen nå, ved å fullføre artikkelen som egentlig skulle handle om antibiotikaresistente bakterier. Nå handler den om dette, det jævligste som noensinne har skjedd meg. Å være fanget med meg selv i 10 000 dager er det vanskeligste jeg har gjort hittil i livet.

Som nevnt er det mye man kan gjøre på 10 000 identiske dager. Man kan for eksempel lese en bok eller gjøre noe annet kjedelig, men det har jeg valgt å unngå. Derimot har jeg brukt tiden på mer viktige ting - se film, spille spill, legge kabal, og lese kommentarfelt på facebook.

Jeg tok særlig interesse i en mann kalt Bjørn-Hans Kristensen, mye grunnet dobbelt-navnet. Det er veldig spesielt å hete Bjørn-Hans, og ikke minst er denne spesifikke Bjørn-Hansen spesiell i sine meninger. Han er nemlig en meget engasjert veganer, og kommenterer stadig i facebook-gruppa "Veganpreik". Hver 6. Mars kl 10:34:06 poster han et innlegg med en link til en artikkel på plantbasednews.org hvor Pave Francis tydeligvis har svart på en forespørsel om å bli veganer i fastetiden. "En kjempeseier for alle veganere!" mener Bjørn-Hans. Problemet er vel bare at Paven ikke har bekreftet om han vil faste vegansk eller ikke, og det kommer jeg vel aldri til å finne ut av heller, om jeg ikke kommer ut av denne fordømte tidsloopen.

Å HERREGUD, TROND GISKE!

Jeg kommer jo aldri til å finne ut av hva som skjer med Trond Giske heller... Dette blir for dumt, jeg må komme meg ut. Bare jeg skriver siste setning nå, så skal det vel... gå. Får håpe det. Ok, tid for de siste magiske ordene:

MARTIN SCHANKE

(Red.anm. Kristian har nå avlevert artikkelen, en god stund etter deadline, og vi forsøker å forsikre oss om at han er i god behold både tidsmessig og, ja for å være ærlig... mentalt. Vi tror ikke noe særlig på historien hans om at "tidsloopen" hindret han i å levere artikkelen, og velger heller å tro det skyldes latskap. Redaksjonen ønsker også å distansere seg fra de deler av artikkelen som forsøker å sette SKAM, Paven og veganisme i et dårlig lys. Redaksjonen informerer om at Ansvarlig Redaktør, har sett alle fire sesonger og har kjøttfri mandag nesten annenhver uke.)

Illustrasjon av Nathalie Kulrud

